

Den Norske Regjerings underdanigste Indstilling af 25de Januar 1860, som ved Kongelig Resolution af 11te Februar samme Aar naadigst er bifaldt.

Chefen for Departementet for det Indre, Statsraad Bretteville, har underdanigst foredraget følgende:

Ved Kongelig Resolution af 6te Februar 1858 blev der naadigst nedfat en Commission for at tage under Overveielse og afgive Betænkning angaaende Spørgsmaalet om Istandbringelsen af Lovbestemmelser om Sundhedspolitiet og de under sammes Omraade henhørende Forholde, være sig enten for det hele Rige eller særskilt for Kjøbstæderne, ledsaget af Forslag til de Lovbestemmelser, som anfaaes ønskelige.

Denne Commission afgav i April Maaned 1858 Forslag til endeel sanitære Forskrifter for Bygningsvæsenet i Christiania, af hvilke nogle, efterat være bifaldte af Christiania Communebestyrelse, ere optagne i Lov, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser om Bygningsvæsenet i Christiania, af 8de Juni 1858.

Nu har Commissionen afgivet Betænkning med motiveret Udkast til en Lov om Sundhedscommissioner og om Foranstaltninger i Anledning af epidemiske og smitsomme Sygdomme. Udkastet bestaaer af 2 Afsnit, hvoraf det første handler om Sundhedscommissioner og det andet om særegne Foranstaltninger imod epidemiske og smitsomme Sygdomme. Udkastet gaaer hovedsagelig ud paa, at der saavel i enhver Kjøbstad og ethvert Ladested, som har særskilt Formandskab, som ogsaa i ethvert Formandskabsdistrikt paa Landet skal oprettes en permanent Sundhedscommission med en Læge som Ordfører, hvilken Commission skal føre det specielle Tilsyn med Sundhedsvæsenet inden Kommunen saavel under forholdsviis mere sygdomsfrie Tider til Bevarelsen af Sundheden og Beskyttelse mod Sygdommes Udbrud og Indtrængen, som ogsaa under Farsotters Herjen til disses Bekjæmpelse. I Kjøbstæderne og de Ladesteder, som have særskilt Formandskab, gjør Udkastet det til Pligt for Sundhedscommissionerne at afgive Forslag til Communebestyrelsen til almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kommunen. Communebestyrelsen har da at fatte Beslutning om disse Forslag, og dens derved foranledigede Beslutninger skulle, saafremt de erholde Kongelig Approbation, gjælde som bindende Regler for enhver Vedkommende. Commissionen bemærker, at den —

udenfor de hygieniske Bestemmelser, der, som ovennævnt, ere optagne i Bygningsloven for Christiania af 8de Juni 1858, ikke har troet at burde foreslaae flere og videregaaende særskilte Lovbestemmelser angaaende den directe Ordning af de locale Forholde, der kunne have Indflydelse paa Sundhedsvæsenet i Christiania eller andre større Kjøbstæder, hvorimod Commissionen har anseet det hensigtsmæssigt at give de foreslaaede Bestemmelser en saa stor Almindelighed, at de kunne passe paa Forholdene overalt i Byerne, og isørigt at overlade til de locale Autoriteter selv at afgjøre, i hvilken Udstrækning hygieniske Bestemmelser skulle gjælbende for Stedet. Efter Forslagets § 3 — skulle Sundhedscommissionerne i Kjøbstæderne og de Ladesteder, som have særskilt Formandskab, ogsaa overtage de ved Lov om Duarantainevæsenet af 12te Juli 1848 § 1 anordnede Duarantainecommissionernes Forretninger, dog saaledes, at en Tolbofficiant og en Søsyndig efter Kongens Bestemmelse tilførdnes Commissionen for deri at tage Sæde ved Duarantainefagers Behandling. I Forbindelse hermed bestemmer Forslagets § 28 sidste Punctum, at de om Duarantainevæsenet givne Bestemmelser forøvrigt fremdeles blive gjældende. Paa Landet beroer det efter Forslaget paa Sundhedscommissionen, hvorvidt den finder Anledning til at foreslaae almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kommunen eller ikke, idet saadanne i bekræftende Fald blive at istandbringe paa samme Maade som i Byerne. Forslagets 2det Afsnit slutter sig i sine væsentligste Bestemmelser til de Forskrifter angaaende Foranstaltninger i Anledning af epidemiske og smitsomme Sygdomme, som dels indeholdes i vor ældre Lovgivning, dels have været optagne i de Tid efter anden ubfærdigede provisoriske Anordninger angaaende Foranstaltninger mod den ondartede Cholera.

Paa givne Anledning har Marine departementet ytret, at det intet Væsentligt har at erindre imod den formeldte Bestemmelse i Udkastets § 3 (jfr. § 28) om, at de paatænkte Sundhedscommissioner i Kjøbstæderne og de Ladesteder, som have særskilt Formandskab, skulle — med nogen Værdning af deres sædvanlige Sammensætning — tillige overtage de Duarantainecommissionerne paahvilende Forretninger. Marine departementet finder i denne

Henseende vistnok, at det communale Element, som sees med betydelig Styrke at skulle indtræde i Sundhedskommissionerne, er mindre paa sin Plads, hvor der handles om Quarantainevæsenet, der befores af Statscassen, forsaavidt som Udgifterne ikke bæres af vedkommende Fartøier, men bemeldte Departementet erkjender paa den anden Side Hensigtsmæssigheden af Enhed i Bestyrelsen af Quarantaine- og andre Sundhedsanliggender paa ethvert Sted som i saadan Grad fremtrædende, at det ei finder at burde lægge særdeles Vægt paa den antydede Betragtning. Marinedepartementet bemærker videre, at Vægenes hidtilværende Stilling sees at ville efter Forslaget blive noget forandret, idet der istedetfor det i Quarantainelovens § 1 bestemt givne Paalæg til Stadens eller Stedets, og hvor ingen saadan have, Districtets Læge eller, hvor han ikke boer paa Stedet, en anden der bosat Læge at fungere som Commissionens Medlem, kun skal træde en lignende Forpligtelse for Byens Embedslæge, altsaa blot for en offentlig ansat Læge i hver af de 4 sydlige Stiftskæder og Arendal, Fredrikshald og Christianssand samt, som det synes ifølge Motiverne § 4 Pag. 4, endel Districtslæger. Naar det imidlertid ikke antages nødvendigt at udstrække Forpligtelsen til andre Læger for de Forretningers Vedkommende, som hovedsagelig skulle beskæftige Sundhedskommissionerne, har Marinedepartementet heller ikke nogen Betænkelighed derved for Quarantainevæsenets Vedkommende. Med Hensyn til Redactionen af Udkastets § 3 har Marinedepartementet gjort opmærksom paa, at Ordet „ligeledes“ synes at antyde, at der allerede i det Foregaaende findes Angivelse af, hvad der i det Væsentlige og udenfor Quarantainevæsenet skal danne Sundhedskommissionernes Forretningskreds, hvilket dog ikke er Tilfældet, samt endvidere paa, at der ved Affattelsen af enkelte andre §§ neppe er taget tilstrækkeligt Hensyn til, at Sundhedskommissionerne skulle overtage Quarantainecommissionens Forretningerne. Dette formenes navnlig at være Tilfældet med §§ 5 og 16. Forsaavidt som nemlig de i forsinævnte § omhandlede Forrifter skulde vedkomme Quarantainevæsenet og udkræve Udgifter af Statscassen, synes Udtrykkene om Henvendelse til Communebestyrelsen m. m. ikke correcte, og lignende Bemærkning formenes at kunne gjøres om § 16, naar Foranstaltning til Quarantaine skal træffes i Anledning af en udbrudt smitsom Sygdom. Marinedepartementet anfører videre, at det Samme maaskee ogsaa kan siges om de to første Puncta af § 13, men at det dog Intet kan have at erindre imod, at deslige Quarantainevæsenets Vedkommende hoist

ubetydelige Udgifter overgaar fra Statscassen paa Communerne. Marinedepartementet har henstillet, om ikke de af samme paapegede formelle Mangler kunde undgaaes, og tilstrækkelig Tydelighed opnaaes ved at flytte § 3 hen iblandt de almindelige Bestemmelser, hvor den kunde læses sammen med sidste Punctum af § 28, saaledes at der af disse Bestemmelser dannes en § omtrent saalydende: „Den i §§ 1 og 2 anordnede Commission overtager tillige den ved Lov om Quarantainevæsenet af 12te Juli 1848 § 3 anordnede Quarantainecommissionens Forretninger, dog at en Toldofficiant og en Søsyndig efter Kongens Bestemmelse tilføres Commissionen for deri at tage Sæde ved Quarantainevæsenets Behandling. Nærværende Lov er forøvrigt ikke anvendelig, naar Sundhedskommissionen saaledes forretter som Quarantainecommission, hvorimod de om Quarantainevæsenet givne Bestemmelser isaafald af den blive at befolge“.

Dette Departement tiltræder i alt Væsentligt Commissionens Forslag, idet man antager, at en Lov hovedsagelig af Indhold som dette Forslag, vil lede til en tilfredsstillende Ordning af de her paagjældende vigtige Anliggender. Departementet henholder sig til den af Commissionen givne udførlige Begrundelse af Forslaget, hvortil man tillader sig at henvise. Forsaavidt det i Forslagets § 16 (§ 15 i Departementets Udkast) bestemmes, at Udgifter i Anledning af epidemiske og smitsomme Sygdomme i de Ladesteder, som have særskilt Formandskab, skulle udredes af vedkommende Ladestedscommune, istedetfor at disse Udgifter efter den nugjældende Lovgivning ogfaa for disse Ladesteds Vedkommende maae antages nærmest at paahvile den Amtscommune, inden hvilken Ladestedet er beliggende, skal Departementet oplyse, at der til samme gennem Amtmanden i Jarlsbergs og Laurvigs Amt er indkommet et Andragende i denne Retning fra det i 1858 forsamlede Amtsformandskab for bemeldte Amt.

Med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 1 og 2 angaaende Sundhedskommissionernes Sammensætning i Kjøbstæderne og de Ladesteder, som have særskilt Formandskab, maa det bemærkes, at i nogle mindre Kjøbstæder og i flere Ladesteder boer Magistraten ikke paa Stedet. For saadanne Tilfælde bør der formentlig til Besparelse af Rejseudgifter i Løsen optages en Bestemmelse, som bemyndiger Kongen til at bestikke et andet Medlem af Sundhedskommissionen i Magistratens Sted. Denne Betragtning har ogsaa ledet Commissionen til i Udkastets § 2 at optage den Bestemmelse, at i Ladesteder, som have særskilt Formandskab, skal efter

Kongens Bestemmelse enten Fogden eller Soren-
skriveren indtage Magistratens Plads i Sundheds-
commissionen. Foruden at denne Bestemmelse imid-
lertid kun angaaer Ladestederne, medens dens Grund
ogsaa er tilstede for enkelte mindre Kjøbstæders
Vedkommende, synes denne Bestemmelse ogsaa for-
saavidt mindre heldig, som den fordrer en saadan
særskilt Bestemmelse af Kongen, om end Magistrat-
ten boer paa Stedet, uagtet en saadan da synes
ufornøden, samt tillige forsaavidt som den binder
Balget til vedkommende Foged eller Soren-
skriver. Departementet antager, at Loven i heromhandlede
Henseende bedst affattes saaledes, at der i Slut-
ningen af § 1 optages en Bestemmelse saalydende:
„Naar Magistraten ikke boer i Kjøbstaden, kan Kon-
gen i dennes Sted bestikke en anden Mand til
Medlem af Sundhedscommissionen“, og at § 2
redigeres saaledes: „De i § 1 givne Bestemmelser
gjælde ogsaa for Ladesteder, som have særskilt For-
mandskab“.

Forsaavidt angaaer Marinedepartementets Be-
mærkninger betræffende Forslagets § 3 cfr. § 28
sidste Punctum, da fremgaaer det af Commissionens
Motiver med Bestemthed, at den ei har tænkt sig,
at Forslagets Bestemmelser skulde komme til Anvendelse,
naar Sundhedscommissionen i Kjøbstæderne
og i Ladesteder, som have særskilt Formandskab,
handle i Egenskab af Quarantainecommission, hvor-
imod i saa Fald de om Quarantainevæsenet givne
Bestemmelser, som ved Lovforslaget ei tilligtes for-

andrede i noget andet Punct end med Hensyn til
Quarantainecommissionens Sammensætning i Kjøb-
stæderne og de Ladesteder, som have særskilt For-
mandskab, — skulde blive at befolge. Da denne
Tanke imidlertid vil blive tydeligere og bestemtere
udtalt ved den af Marinedepartementet foreslaaede
Affattelse af de her paagjældende Bestemmelser,
vil Departementet underdanigst andrage paa, at
der i Lovudkastet istedeifor Forslagets § 3 og § 28
sidste Punctum optages som § 27 en § af Indhold
som foreslaaet af Marinedepartementet.

Forøvrigt har Departementet kun fundet An-
ledning til at foreslaae endel Redactionsforandringer
nemlig i Overkriften til Forslagets 1ste Affnit,
i Forslagets § 1 samt i §§ 5, 9, 12, 14, 22 og
27 (svarende til Departementets Udkasts §§ 4, 8,
11, 13, 21 og 26). Departementet har gjort
Commissionen bekendt med disse tilfugtede Redac-
tionsforandringer, og Commissionen har vedtaget
samtlige disse.

I Henhold til Foranførte, der af Statsraa-
dets øvrige Medlemmer i det Væsentlige tiltrædes,
indstilles underdanigst:

At det naadigst maa behage Deres Majestæt
at bifalde og med høieste Underkrift at forsyne
underdanigst vedlagte Udkast til en naadigst
Proposition til Stortinget om Udfærdigelse
af en Lov om Sundhedscommissioner og om
Foranstaltninger i Anledning af epidemiske og smit-
somme Sygdomme.

Hans Kongelige Majestæts naadigste Proposition af 11te Februar 1860.

Vi Carl, af Guds Naade Konge til Norge og
Sverige, de Gothers og Venders, gjøre vitterligt:

Ved hoslagt at lade følge Gjenpart af den
norske Regjerings underdanigste Indstilling i Sagen
med tilhørende Bilage, skal Hans Majestæt herved

naadigst indbyde Stortinget til at fatte Beslutning
til en Lov om Sundhedscommissioner og om For-
anstaltninger i Anledning af epidemiske og smit-
somme Sygdomme overeensstemmende med vedlagte
Udkast.

Hans Kongelige Majestæt forbliver Norges Riges Storting med al Kongelig Naade og
Indest velbehevaagen.

Givet paa Stockholms Slot den 11te Februar 1860.

Under vor Haand og Rigets Segl.

Carl.
(L. S.)

G. Sibbern.

Skjelderup.